

Kaakkois-Suomen
ammattikorkeakoulu

South-Eastern Finland
University of Applied Sciences

**PLEASE NOTE! THIS IS A PARALLEL PUBLISHED VERSION /
SELF-ARCHIVED VERSION OF THE ORIGINAL ARTICLE**

This is an electronic reprint of the original article.

This version may differ from the original in pagination and typographic detail.

Author(s): Jääskeläinen, Anssi

Title: Mikkeliläisesityksiä San Franciscossa - Vähän hyödyllistä Personal Digital

Archiving konferenssissa

Version: Publisher's PDF

Please cite the original version:

Jääskeläinen, A. (2017). Mikkeliläisesityksiä San Franciscossa - Vähän hyödyllistä Personal Digital Archiving konferenssissa. Faili 1, 13 - 14.

HUOM! TÄMÄ ON RINNAKKAISTALLENNE

Rinnakkaistallennettu versio voi erota alkuperäisestä julkaisusta sivunumeroiltaan ja ilmeeltään.

Tekijä(t): Jääskeläinen, Anssi

Otsikko: Mikkeliläisesityksiä San Franciscossa - Vähän hyödyllistä Personal Digital

Archiving konferenssissa

Versio: Publisher's PDF

Käytä viittauksessa alkuperäistä lähdettä:

Jääskeläinen, A. (2017). Mikkeliläisesityksiä San Franciscossa - Vähän hyödyllistä Personal Digital Archiving konferenssissa. Faili 1, 13 - 14.

Mikkeliläisesityksiä San Franciscossa

Vähän hyödyllistä Personal Digital Archiving konferenssissa

Anssi Jääskeläinen

TKI-asiantuntija

Digitalia

Kaakkois-Suomen Amk

Yllemerkitty matkasi toveri Lammeksen kanssa tällä kertaa San Franciscoon PDA 2017 (Personal Digital Archiving) konferenssiin, jossa osallistujia oli arviolta 120-150. Minulla oli matkassa posterit ja lammella oli puheenvuoro pidettävänä.

Ennen tarkempaa sisältöanalyysiä todettakoon että seminaareissa esiintyy usein teknisiä ongelmia ja näitä pidetään meillä katastrofina. Osataan sitä paremmissakin piireissä. Täällä Stanfordin yliopistolla ei aluksi toiminut vierailija-wlan ja myöhemmin samana päivänä esitysjärjestelmä päätti sammuttaa itsensä kesken esityksen. Seuraavana päivänä ompukonetta ja tykkiä ei saatu toimimaan kunnolla yhteen. Älkäämme mekään siis turhaan stressatko pienten teknisten ongelmien kanssa. Lisäksi esittäjän tulee pystyä puhumaan myös ilman kelmujaan, saman asian totesi aikoinaan myös Steve Jobs tosin hieman karkeammalla kielellä. Tästä päästäänkin mukavasti aasinsillalla tämän konferenssin esiintyjiin. Suurin osa puhujista luki asiansa suoraan valmiiksi kirjoitetusta paperista, jota on oikeasti todella turhauttavaa kuunnella. Tämä ihan vinkkinä kaikille jotka esityksiä pidätte, älkää lähtekö pitämään esitystä ollenkaan, jos ette hallitse asiaanne ilman valmiiksi kirjoitettua puhetta.

Mutta mennäksemme asiaan Digitalian kannalta konferenssin sisällöstä 2-3 esitystä oli hyödyllisiä. Ensimmäisessä hyödyllisessä esityksessä kerrottiin työkaluista, joilla pystytään keräämään sosiaalisen median sisältöä yhteen paikkaan ja näin ollen helpottamaan sen arkistointia. Työkaluista mainittiin Frostbox, If This Then That sekä digi.me. Näistä kaksi viimeistä ovat peruskäytössä ilmaisia ja ensimmäisestä on maksettava pieni summa kuukaudessa.

Toinen hyödyllisistä esityksistä oli keynote-puhe, joka käsitteli quantified self (itsensä mittaaminen) liikehdintää. Lyhykäisesti kyse on erilaisten omaan itseen liittyvien asioiden mittaamisesta ja seurannasta. ns. lifeloggauksesta. Tämä-

kin esitys jäi tasolle, jossa kerrottiin että näin tehdään ja mitä hyötyä siitä voi olla. Varsinainen tietojen kerääminen, yhdistäminen ja hyödyntäminen tekniseltä näkökulmalta jäi avaamatta.

Kolmas ja viimeinen hyödyllinen puheenvuoro käsitteli arkistosisältöjen hyödyntämistä kognitiivisessa tutkimuksessa, erityisesti Alzheimerin taudin tunnistamisessa. Tutkijat olivat hyödyntäneet sähköpostien sisältöä, Epadd-ohjelmaa sekä luonnollisen kielen analysointityökalua, joiden avulla muodostettiin kysymyspatteristo. Tämän patteriston oikeiden ja väärin vastauksien analysoinnilla pystyttiin todentamaan Alzheimerin taudin kehittymistä.

Loput esityksistä pyörivät sellaisella ongelmatasolla, jotka eivät tekniseen kuuntelijaan vain uppoa.

Yhdessä esityksessä kerrottiin oman kokemuksen kautta verkossa toimivista suruyhteisöistä ja siitä kuinka osa käyttäjistä ei hyväksy sitä, että julkiselle foorumille lähetettyjä henkilökohtaisia suruviestejään analysoidaan tai arkistoidaan. Toisessa esityksessä kerrottiin CopWatch toiminnasta, jonka jäsenet seuraavat poliisiradioita ja tutkia sekä yrittävät pysyä heidän perässään kameroiden kanssa jotta mahdolliset ylilyönnit yms. saadaan paljastettua. Sinänsä arvokasta työtä, mutta yhteys henkilökohtaiseen arkistointiin ontui pahasti. Kolmannessa puhuttiin Trumpin virkaanastujaisten jälkeen järjestetystä naisten marssista.

Neljännessä puhuja, joka taisi olla jopa väitöstyöntekijä, piti ruudun-kaappauksia henkilökohtaisena arkistona. Näkemystään hän perusteli mm. Trumpin twiitillä joka oli kirjoitusvirheen takia poistettu nopeasti. Kyseinen twiitti oli kuitenkin jäänyt elämään ruudunkaappauksen avulla. Viidennessä puheessa perusteltiin pilvipalveluiden käyttämistä henkilökohtaisena ja työarkistona sillä, että kukaan ei halua käyttää työnantajien kömpelöitä ja vaikeakäyttöisiä tallennusratkaisuita. Siitä olen samaa mieltä että työnantajan tarjoamat tallennusratkaisut eivät toimi, mutta pilvipalvelun pitämistä henkilökohtaisena arkistona en ymmärrä. Pilvi EI ole arkisto, ainoastaan varmuuskopio tai tiedonsäilytyspaikka.

Kuudennessa puheessa kerrottiin lapsena Afganistanissa vietettyä ajasta 50-60 luvulla ja tämän tiedon arkistoinnista. Seitsemäs puhe kertoi jonkun vanhan keikka-

pakun tarinaa siitä löytyneiden ja arkistoitujen tavaroiden muodossa. Kahdeksannessa puheessa kerrottiin kuinka vanhoja still-kameralla auton lavalta Sunset Boulevardista otettuja kuvia oli mapattu GIS tekniikan avulla nykyisten Google streetview näkymien päälle. Teknisesti vaikuttava ja kiinnostava toteutus ja tässä jopa käytettiin arkistoissa olevaa aineistoa, mutta jälleen arkistonäkökulma uupui. Myös emuloinnista pidettiin muutama puheenvuoro, lähinnä vanhojen pelien ”arkistointiin” liittyen.

IT taustaista henkilöä hämmensi suuresti sellaisten asioiden esitleminen uusina, jotka ovat olleet IT maailman de-facto standardeja jo vuosikymmeniä. Esimerkkinä voi mainita Markdown kielen käyttämisen. Sinänsä hienoa, että Markdown on löytänyt tiensä myös henkilökohtaisten arkistojen kuvailuun mutta ei siitä nyt puheenvuoroja kannata pitää.

Toinen allekirjoittaneessa kummaksuntaa aiheuttanut seikka oli useammassakin puheenvuorossa mainittu tiedostojen nimeämiskäytäntöiden tärkeys. Tiedostojen nimen miettiminen arkistoympäristössä on outoa, koska oikean arkiston kannalta ei ole mitään väliä miten tiedostot on alun perin nimetty. Sisäänvientivaiheessa ne saavat yksilöivän tunnusteen ja metatiedot, jolla ne myöhemmin tunnistetaan ja löydetään. Toisaalta, koska henkilökohtaisena arkistointina pidetään tiedostoja kansiorakenteessa kovallevyillä, nimeämiskäytännön nousevat arvot arvaamattomaan.

(Tänne Failiin lähetettyjen tiedostojen nimeämisessä olisi ainakin tekemistä ja monesti muulloinkin tiedoston nimi on ainoa mistä voi päätellä mitä siellä on. Muuta

metatietoahan ei aina ole tai se on virheellistä. - Päätoimittajan huomautus)

Yhdessä puheenvuorossa kyseenalaistettiin ihmisten kyky, tai pikemminkin sen puute hallita arkistoja pidemmän päälle. Vaikka ”arkistorakenne” olisikin alussa hyvin suunniteltu ja käytetty, ajan kuluessa rakenne muuttuu sekavammaksi. Tämä tukee Digitalian kansalaisarkistokonseptin tarpeellisuutta.

Paras anti allekirjoittaneen ja Digitalian kannalta konferenssista olikin kuitenkin syventyvä yhteistyö Stanfordin yliopiston Epadd kehittäjien kanssa. Epadin kehittäjät lupasivat ladata suomenkielisen Dbpedian sisällön Epadiin jotta Digitalia voi kokeilla toiminnallisuutta puhtaasti suomenkielisillä sähköposteilla. Kuulimme myös että Epaddin seuraavaan versioon olisi mahdollisesti tulossa Gephi-visualisointi, joten sitäkään ei tarvitse alkaa itse väentämään. Myös esitelty sähköpostien konvertointiratkaisumme herätti kiinnostusta, esimerkiksi Metropolitan New York Library Council (METRO) edustaja, jonka tapasimme konferenssissa, pyysi saada sähköpostikonvertointiratkaisumme käyttöön. Luonnollisesti suostuimme tähän, mutta sillä edellytyksellä, että voimme mainita heidät ratkaisumme käyttäjinä.

Loppukaneettina on todettava että matka San Fransiscoon ja Stanfordin oli yhteistyön syventymisen ja uusien yhteistyötahojen löytämisen kannalta hyödyllinen. Itse konferenssin sisällöllinen anti jäi kuitenkin niin laihaksi, että en usko osallistuvani toista kertaa PDA-konferenssiin.